

دوشنبه 20 اسفند 1397 - 4 رجب 1440 - 11 مارس 2019

تشکیل نیروی هوایی ایران با هفت فروند هواپیما (1304 ش)

تشکیل نیروی هوایی ایران با هفت فروند هواپیما (1304 ش)

در اواخر سال 1304 ش، چند فروند هواپیماي فرانسوي و روسي خريداري شد که با نام پرندهگاني از قبيل عقاب، سيمرغ، کرکس، تيهو و... خوانده مي‌شدند. محل استقرار اين هواپيماها، آبادي قلعه مرغي در جنوب غربي تهران انتخاب شد که وسعت کافي جهت نشستن هواپيما داشت. پس از آن، عده‌اي دانشجو جهت گذراندن دوره‌هاي آموزشي خلباني به کشورهاي روسيه و فرانسه اعزام شدند. تا اين که در همان سال، نيروي هوايي ايران تشکيل گرديد. پس از مدتي، با تاسيس آموزشگاه‌ها و دانشکده‌هاي خلباني و فني و ديده‌باني، تربيت و آموزش نيروها نيز در داخل کشور انجام گرفت. ترور "احمد کسروي"، يکي از نويسندگان ضد مذهبي زمان طاغوت توسط فداييان اسلام (1324 ش)

سيد احمد کسروي يکي از نويسندگان بود که علي‌رغم اين که در ابتدا خود در سلك روحانيت قرار داشت، ولي پس از مدتي، در اثر انحرافات فکري، به هتاکي عليه مقدسات ديني اسلام دست زد. آراي او در نقد مذهب تشيع، مسائلي بود که پيش از وي بر قلم برخي از نويسندگان اهل سنت جاري شده بود و علماي شيعه نيز پاسخ آن‌ها را داده بودند، اما او با زباني که از بي‌نزاکتي و هتاکي خالي نبود، همان انتقادهای را رواج داد. کسروي ضمن اينکه مرتباً بر ضد علما و روحانيت شيعه هرزه‌ريزي مي‌کرد، وقتي که معارض و مبارزي در اين مسير براي خود نديد، پا را فراتر نهاده و شروع به هتاکي به ساحت مقدس امام جعفر صادق (ع) نمود و درصدد بود که با اين بي‌شرمي و دريدگي، آخرين ميزان غيرت و سرمايه‌ريزي‌هاي نهفته مکتبي شيعيان را ارزباني کند. وقتي کار کسروي به اين مرحله رسيد، در تمام محافل ديني به ويژه در حوزه علميه نجف اشرف، شور و غوغايي برپا شد. در اين حال هنگامي که کتابي از او در اهانت به ساحت مقدس امام صادق (ع) به دست سيد مجتبي نواب صفوي رسيد، وي کتاب را نزد علماي نجف برد و حکم ارتداد کسروي را از آيت‌الله العظمي حاج آقا حسين قمي، از مراجع بزرگ نجف، گرفت. از اين رو راهي ايران گرديد و پس از چند بار مناظره، وقتي که کسروي را غيرقابل اصلاح ديد، درصدد از ميان بردن اين مهره منحرف برآمد. اما در زمان حمله به کسروي، گلوله در تفنگ نواب گير کرد و تنها توانست او را زخمي کند. با اين حال، پس از مدتي که از زنداني شدن نواب مي‌گذشت، بر اثر فشار مردم و علما از حبس آزاد شد و توانست عليه کسروي شکايت کند. پرونده‌اي براي کسروي تشکيل گرديد که سرانجام هنگامي که او به دادگستري مراجعه نمود توسط ياران فداييان اسلام اعدام انقلابي شد. برادران امامي که عامل اصلي اين ترور بودند نيز پس از مدتي بر اثر درخواست‌هاي مکرر مردم و دفاع قاطع علما، از زندان آزاد شدند. بدین ترتيب، نخستين اقدام انقلابي فداييان اسلام به بار نشست و کسروي و اندیشه‌ريزي‌هاي پلیدش به گورستان تاريخ پيوست. خارج شدن ايران از سازمان سنتو (1357 ش)

با توجه به اهميت استراتژيك ايران و نياز مبرم اروپا و آمريکا به منابع عظيم انرژي طبيعي ايران همچون نفت و گاز، غرب درصدد برآمد که به هر طريق ممکن، ايران را از جمله متحدان خود سازد. از اين رو، پيمان نظامي بغداد در سال 1333ش ميان عراق، ترکيه و انگلستان منعقد شد. چند ماه بعد ايران و پاکستان نيز به اين پيمان پيوستند و نام آن به سازمان پيمان مرکزي يا سنتو تغيير يافت، ضمن آنکه آمريکا نيز به عنوان عضو ناظر در اين پيمان حضور داشت. هرچند امضاي اين پيمان با مخالفت‌هاي شديدی در ايران مواجه گرديد ولي دولت به اعتراضات مردمی توجهي نکرد و پيمان سنتو را به رسميت شناخت. پيمان سنتو حلقه مياني پيمان ناتو در اروپا و پيمان سيتو در شرق آسيا بود و همکاری‌هاي اقتصادي، سياسي، نظامي و اطلاعاتي را در برمي‌گرفت. اين زنجيره از پيمان‌ها نظامي، در واقع بخشي از محاصره اتحاد جماهیر شوروي و اقمار آن را تشکيل مي‌دادند که توسط آمريکا برنامه‌ريزي شده بود. در اين ميان آمريکا به بهانه اجراي مفاد اين قرارداد، توانسته بود با گسيل نظاميان خود به داخل نيروهاي مسلح ايران، کشورمان را به پایگاه ديدباني در جهت اهداف خود تبديل کند. اما در پي کودتاي نظامي عبدالکریم قاسم در عراق در سال 1337ش، اين کشور از پيمان سنتو خارج شد. پاکستان نيز در اعتراض به عدم حمايت اعضاي سنتو از اين کشور در مقابل هند، اين پيمان را ترک کرد و سرانجام با سرنگوني رژيم شاه و خروج ايران از پيمان سنتو، اين پيمان عملاً از هم پاشيد. قبل از انحلال پيمان سنتو، در سال 1354، در پي سرنگوني رژيم ويتنام جنوبي، پيمان سيتو نيز منحل شده بود. با اين وصف، حلقه محاصره آمريکا به دور شوروي در آسيا، عملاً در اواخر دهه 1350ش از بين رفت. پس از پيروي شکوهمند انقلاب اسلامي و خروج جمهوري اسلامي ايران از اين پيمان استعماري، رشته‌هاي آن از هم گسيخت و به جاي آن، سازمان همکاری‌هاي اقتصادي "اگو" در راستاي منافع کشورهاي منطقه پا گرفت. درگذشت حکيم "شيخ شهاب‌الدین سهروردی" معروف به "شيخ اشراق" (587ق)

رحلت فقیه، محدث و حکیم جلیل آیت‌الله (ملاعلی علیاری) (1327 ق)

علی‌بن‌عبداللّه بن محمد علیاری قراجه داغی تبریزی، در سال 1236 ق در روستای سَرْدُود در نزدیکی تبریز، به دنیا آمد. وی ابتدا در قریه‌ی علیار و سپس در نجف اشرف ساکن شد. ملاعلی علیاری عالم، فقیه، محدث، حکیم، ادیب و شاعری بود که در نجف اشرف به کسب علوم پرداخته و از شیخ مرتضی انصاری، میرزای بزرگ شیرازی و سیدحسین کوه کمره‌ای اجازه روایت و اجتهاد کسب کرده بود. از آثار وی: المقاصد، حاشیه‌ی قوانین، مشکوٰۃ‌الوصول الی علم الاصول می‌باشند. آیت‌الله علیاری طبع شعر خوبی داشت و در علم نجوم و ریاضی نیز دارای مهارت بود. سرانجام این عالم ربانی در 91 سالگی بدرود حیات گفت و به دیدار معبود شتافت. درگذشت "الکساندر فلمینگ" دانشمند انگلیسی و کاشف پنی‌سیلین (1955م)

سیر الکساندر فلمینگ پزشک و کاشف معروف انگلیسی، در 6 اوت 1881م در خانواده‌ای کشاورز در شهر لاجفیلد فارم در غرب اسکاتلند به دنیا آمد. او پس از طی تحصیلات متوسطه راهی لندن شد و به همراه برادر به کار مشغول گردید. با این حال از بیست سالگی تصمیم به ادامه تحصیل گرفت و پس از پنج سال موفق به اخذ دکترای پزشکی شد. فلمینگ پس از آن وارد تحقیقات پزشکی شد و به مطالعات میکروب‌شناسی علاقه‌مند گردید. او در جریان جنگ جهانی اول، در بهداری ارتش انگلیس به خدمت مشغول بود. فلمینگ در آن مدت متوجه شد که عده زیادی از سربازان در نتیجه عفونت زخم می‌میرند و این امر باعث تأثر و وحشت در او شد. فلمینگ مشاهده می‌کرد که حتی بهترین وسایلی که علم جراحی در آن زمان فراهم آورده است قادر نیست بیماران مبتلا به عفونت زخم را از مرگ نجات دهد. وی از همان زمان مصمم شد تمام عمر خود را در راه تحقیق و مطالعه درباره باکتری معمولی که موجب عفونت زخم می‌شود صرف کند. در نهایت، ده سال پس از پایان جنگ، در چهارم سپتامبر 1928م، یک اتفاق تصادفی و یک مطالعه دقیق و موشکافانه باعث شد که فلمینگ برای از بین بردن باکتری‌های تولیدکننده عفونت زخم، موفق به کشف پنی‌سیلین گردد که برای بافت‌های انسانی اثرات نامطلوبی در پی نداشت. این کشف در تاریخ طب بی‌نظیر بود و نشان می‌داد که نتایج ناشی از آن، انقلابی در تاریخ پزشکی به وجود خواهد آورد. پنی‌سیلین بدان صورت که فلمینگ کشف کرد کاربردی نداشت؛ تا این‌که یازده سال بعد در سال 1939م با کمک دو دانشمند میکروب‌شناس و زیست‌شناس به نام‌های هوارد فلوری و ارنست چین، این آنتی‌بیوتیک به صورت داروی ضد عفونت عرضه شد. در طی جنگ جهانی دوم، آنتی‌بیوتیک‌ها کاربرد وسیعی پیدا کردند و جان میلیون‌ها نفر رانجات دادند. فلمینگ، 17 سال پس از کشف پنی‌سیلین، در سال 1945م، به دریافت جایزه نوبل پزشکی نایل آمد و به لقب بهترین خدمت‌گزار کشور مفتخر گردید. الکساندر فلمینگ سرانجام در یازدهم مارس 1955م در 74 سالگی درگذشت. (ر.ک: 4 سپتامبر)

ابوالفتح یحیی بن حبّش سهروردی ملقب به شهاب الدین، از بزرگان فلاسفه و حکمای اسلامی است که در فقه، حدیث و دیگر علوم متداول زمان، مهارت داشت. وی حکمت و اصول فقه را از مجدالدین جبلی آموخت و از اساتید دیگر نیز بهره برد. شیخ شهاب الدین سالک مسلک اشراق بود که مبتنی بر ذوق و کشف و شهود و اشراقات انوار قلبی است. او این مبانی را مطرح و منتشر ساخت و به سیر و سلوک پرداخت. در طریقه‌ی اشراق، عقل و استدلال برای رسیدن به حقایق کافی نیست، بلکه سیر و سلوک عرفانی نیز برای رسیدن به معرفت ضروری به شمار می‌رود. این عارف مسلمان سرانجام به حَلَب رفت و از لحاظ علمی بر علمای آن سامان برتری جست و مورد لطف حاکم منطقه قرار گرفت. اما دیدگاه‌های فلسفی و عرفانی سهروردی باعث خشم مخالفان وی شد. پس از مدتی، بدگویی علمای حَلَب از شیخ، حاکم را به قتل سهروردی مصمم ساخت و سرانجام وی را در سی و شش یا چهل سالگی به قتل رساندند. البته شکل قتل وی به صور مختلف نقل شده است. حاکم پس از مرگ شیخ پشیمان شد و مسّیان این عمل را مجازات نمود. سهروردی با وجود عمر کوتاه خویش کتاب‌های متعددی به فارسی و عربی نوشته است که از آن میان می‌توان به حکمة‌الاشراق، المبدأ و المعاد به عربی و آواز پر جبریل و عقل سرخ به زبان فارسی اشاره کرد.